
Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL

महाराज श्री स्वाति तिरुनाल् विरचितानि नवरात्रिकीर्तनानि

Document Information

Text title : Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL

File name : navarAtrikIrtanAnimahArAjasvAtitirunAL.itx

Category : devii, kRitI, svAtitirunAL, devI

Location : doc_devii

Author : svAtitirunAL

Transliterated by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Proofread by : Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Description-comments : Collection

Latest update : August 23, 2019

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 3, 2023

sanskritdocuments.org

Navaratri Kirtanam by MahArAjA SvAti TirunAL

મહારાજા શ્રી સ્વાતિ તિરુનાળ્ વિરચિતાનિ નવરાત્રિકીર્તનાનિ

Introduction :

When one thinks of MahArAjA SvAti TirunAL, one is invariably reminded of Lord PadmanAbha of the mammoth temple of SyAnandUrapuram (presently known as Tiruvananthapuram). The MahArAjA used the various synonyms of the proper noun “PadmanAbha” as the composer’s signature (mudra) in most of his musical compositions. While a bulk of his kIrtanam’s is the outpouring of his devotion to Lord PadmanAbha, he has also penned a few songs in praise of various other deities in nearby temples. Among these, a group of nine kIrtanam-s he composed, in praise of the Goddess, specifically for singing during NavarAtri festival, stand out as a distinctive, and precious collection. Popularly known as “Navaratri kIrtanam”, the series of nine songs on Goddess, to be sung on each day of the nine day during NavarAtri season is as follows.

Day 1: દેવિ જગજ્જનનિ devi jagajjanani (rAgAM: sha NkarAbharaNaM, tALaM: Adi)

Day 2: પાહિ મં શ્રીવાગીશ્વરિ pAhi mAm shrI vAgIshvari (rAgAM: kalyANi, tALaM: Adi)

Day 3: દેવિ પાવને devi pAvane (rAgAM: sAveri, tALaM: Adi)

Day 4: ભારતિ મામવ bhArati mAmava (rAgAM: tODi, tALaM: Adi)

Day 5: જનની મામવ janani mAmava meye (rAgAM: bhairavi, tALaM: tripuTa)

Day 6: સરોરુહાસનજયે sarOruhAsana jAye (rAgAM: pantuvarALi, tALaM: Adi)

Day 7: જનનિ પાહિ સદા janani pAhi sadA (rAgAM: shuddha sAveri, tALaM: tripuTa)

Day 8: પાહિ જનનિ સન્તતમ્ pahi janani santatam (rAgAM: nATakura nji, tALaM: tripuTa)

Day 9: પાહિ પર્વતનન્દિનિ pAhi parvatanandini (rAgAM: Arabhi, tALaM: Adi)

The navarAtri concerts are usually preceded by the rendition of commencing pieces, ‘tODayam’, a Ma NgaLam, and a prayer to Lord GaNesha, “paripAhi ganAdhipa” in rAgAM sAveri, composed by the MahArAja himself, to ward off all obstacles.

NavarAtri utsavam

There is a legend associated with this festival. The famous Tamil poet Kambar, the author of the Tamil epic story, “Kamba RAmAyaMam, used to offer regular worship to Goddess Sarasvati in a temple situated in PadmanAbhapuram. As his health deteriorated, he approached the ruling CEra King (identified only as Kulashekhara PerumAL), and extracted a promise from him that the NavarAtri festival for the temple would be conducted every year, with the same old grandeur, and without any interruption. To this day, the Royals of Travancore has honored this promise, and the idol of Goddess sarasvati came to be worshipped by the ruling family over succeeding generations. This idol, cast in pa nca lOham (amalgam of five metals), does not bear the usual vINa, but wields the rosary, a manuscript, and is seated on a pedastal, and not on a lotus, a description that fully agrees with the one given by SvAti TirunAL in his second navarAtri kIrtanaM , “pAhi mAM shrI vAgIshvari. During the regime of KArtika TirunAL RAmA Varma, the capital was shifted from PadmanAbhapuram (now in Tamilnadu) to Tiruvananthapuram. To keep the promise given to Kambar, it was arranged that every year, during the Malyalam month “kanyA, the idol of Goddess Sarasvati would be brought in a grand procession on an adorned elephant, to the new capital, Tiruvananthapuram. The procession culminates at the navarAtri maNTapam, located on the right side of the East gOpuram of the PadmanAbhasvAmi temple, where it is received with great respect by the Head of the Royal. The nine day festival is conducted there in an equally grand manner. Since the idol is not an “utsava vigraham, when it is taken to the capital, a lamp is lit in its original location, and regular pUja offered there.

The venue of the utsavam is the NavarAtri MaNTapam in the Fort Palace of the MahArAjA of Travancore. In earlier days, the navarAtri festival used to feature devotional music, dance, vedic chanting, grantha pUja, Ayudha pUja, scholarly discussions, and debates on the purANams. But these days, except for the pUja and music, most of the activities have vanished. MahArAjA SvAti TirunAL himself codified the music for the NavarAtri concerts, and composed these nine gems in weighty rAgams, so that they could be sung as the main piece on each day. The sequence in which these songs have to be rendered was also stipulated by the composer. These kIrtanams were rendered in a group earlier, with an elaborate rAga AlApana and tAnam, alone rendered by the chief musician, in the typical Travancore style with a mRRida Ngam accompaniment. But, nowadays, one

musician renders the entire song. Also, in those days, all the caraNaM lines were sung, whereas these days only one of the caraNams is sung.

During the first three days, devi is worshipped as sarasvati, the next three days as lakShmi, and as durga on the last three days. The concerts are offerings to devi. Till early 1900s, the “mullamUDu” bhAgavatars gave the concerts, where one musician would lead the chorus, and each one took turns to do the rAga AIAPana, neraval, kalpanA svarams, etc. The ancestry and musical tradition of these BhAgavatars dates back to the time of MahArAjA SvAti TirunAL himself. In fact, we are deeply indebted to these musicians for handing over to the present generation, numerous compositions of SvAti TirunAL , in their original authentic forms. Slowly however, the system changed. Competent musicians from outside were invited to sing the main concert, and “mullamUDu” bhAgavatars were restricted to singing just the initial invocation, the “tODaya ma NgaLam.”

The scene of the navarAtri maNTapam is equally superb. Oil lamps are lit, and the atmosphere is filled with the subtle fragrance of fresh flowers, sandalwood, incense, and camphor fumes. The concerts start exactly at 6.00 p.m and ends precisely at 8.30 p.m. Besides, there is no applause at the end of each song, thus making the entire atmosphere very serene and devotional.

The NavarAtri kIrtanam□s

The first six kIrtanams are on Goddess sarasvati, and the remaining three are on Goddess pArvati. This is a surprising deviation from the usual practice, where three days each are equally devoted to durgA, lakShmi, sarasvati. While the first six songs on sarasvati are not on any particular shrine, the last three on durga are on specific temple locations. The seventh and last one are on ‘tiruvARATTu kAvil bhagavati’ of Atti NgAl, in the suburbs of Tiruvananthapuram. In these two songs, we find the geographical clue, “vAhinItaTa nivAsini” (residing on the banks of gushing waters), and especially in the ninth one, the phrase “nata va ncinRRipAlaka vaMsha shubhODaya, indicates that the elder sister of the MahArAja, worshipped there. The eighth song is on Goddess of kanyAkumAri, as is indicated by the phrase “kanyAkubja vAsini.”

Unlike MuttusvAmi DIkShitar, who has used all the eight vibhaktis (declensions) of the Sanskrit language, in his popular group compositions like the “kamalAmbA

navAvaraNam, SvAti TirunAL chose to use only the sambOdhanA (vocative case) and prathamA (nominative) vibhakti, in the navarAtri group. All the nine songs are of the “pAhi mAm” (please protect me !) type, calling out to the Goddess to protect him, and the bulk of the words employed in each song is just lofty description of the Goddess and her virtues at great length, using highly poetic language. These compositions belong to the “kRRiti” pattern, with a short pallavi and anupallavi, followed by a few caraNams. The first song has four caraNams, and the remaining have only three. While the first six songs indulge in very long caraNams using lengthy phrases, the last three, devoted to Goddess PARvati, are shorter and much simpler. Among the songs, the second one is the longest in terms of the individual components, with eight lines to the annupallavi, and nine lines each to the three caraNams. The sixth song in pantuvarALi has caraNams of varying lengths. It is worth observing that the first three songs do not feature the composersh mudra (signature) “padmanAbha, or any of the synonyms. The third caraNam of the sAveri composition features the phrase “padmanAbha vilAsini. But, according to some experts, this is an incorrect version, since it means “the consort of padmanAbha, which is certainly not a correct description for sarasvati. Perhaps the correct phrase should be “padmabhava vilAsini, since “padmabhava” is certainly Lord Brahma! Five of the remaining songs exhibit proper “padmanAbha mudra, and the last one has only an indication of the composersh name.

Some experts hold the view that these songs might have been composed at different times, and finally grouped together as a navarAtri cluster. Since the second song matches the description of the Goddess more closely, and the phrase “navarAtri utsavam” is imbedded in the lyric, it might have been composed specifically for the navarAtri utsavam. But, the first song too has the same phrase, but in the fourth caraNam, which might have been probably added later, since all remaining songs have only three caraNam-s.

All the songs use majestic rAgams. The first six kIrtanams are in cauka kAlam (slow tempo), whereas the last three use madhyama kAlam (medium tempo). But madhyama kAla passages are found at the very end of the caraNams from the second song onwards (and in some cases, at the close of the anupallavi). To add to the complexity, the middle three songs have “sholkaTTu” (rhythmic syllables) in the anupallavi. Other noteworthy features are the absence of mandhra sthAyi sa ncAram (lower octave phrases) in the kalyANi and

pantuvArALi pieces and liberal usage of pa ncamam in the NATakura nji piece.

The Arabhi song, perhaps due to the presence of rapid flow of phrases, has attained popularity among musicians. However, the kalyANi and bhairavi songs stand out as superb work. The former has dhAtu which is unique, and shows a blending of the salient features of sOpAnam music, an indigenous form of classical music, special to Kerala. The pallavi has two Avartams (tALa□cycles), the anupallavi six, and the carad nam nine. The caraNam falls into two parts □□□ the first with four Avartams, and the second, five. It is in the first part that the features of sOpAnam music is exhibited, the syllables moving slowly in the beginning, and then attaining rapidity and uniformity.

Speaking of sOpAna sa NgItam (music), it is a style of singing, with the accompaniment of the eDakka (a kind of drum) and usually takes place in the temples and in the traditional singing of KathakaLi padams. It does contain the basic musical factors such as sruti, svaram, rAgam, and tALam. But the style displays the general aspects of the melody without AlApana, svara prastAram, gamakam, sa Ngati, etc. It is usually rendered in slow tempo, emphasizing the sAhityam, the lyrics. The word “sOpAnam” means the flight of steps at the door of the main temple sanctorum, and it is here that the musicians stand and render these songs at specified time during the temple rituals. Hence the singing was called “sOpAna pATTu, and in due course, it also denoted the style of singing.

The Lyrical Beauty

Being a poet himself, SvAti TirunAL has infused a lot of life and poetry into the Nava. The songs are carved out very meticulously and yet have a beautiful flow to them. It would be no exaggeration to say that SvAti TirunAL has excelled himself. The language is simple, charming both in sound and meaning. The flow of words is slow in some places and swift elsewhere, but always graceful. He has employed the various elements that add to the beauty of a poem (in this case, a composition) such as prAsam (rhyme), dvitIyAkShara prAsam (alliteration in the second letter of each line), Adya pada prAsa, (alliteration in the first segment) and so forth. This has been woven very intelligently in all the segments and sub□segments of the compositions. The composer has expressed his ideas very elegantly, in lucid language employing unique ala.mkAra.m (figure of speech) such as upamA (simile), rUpakam (metaphor), utprekShA (fancy), and so forth. The word flow in the long caraNam

lines of the first two songs remind us of similar juggling word constructions usually found in the gItam-s (aShTapadis of Jayadeva's love poem, “gIta gOvindam.”

The Essence of the kIrtanams

In all the songs in the series, the composer bows to the Goddess, seeking Her blessings, with an earnest appeal to protect him and save him from sins and torments. These songs contain “stuti” (praise) for the deity, description of Her beauty, besides prayers for unwavering bhakti (devotion) towards her.

Goddess sarasvati is appropriately described as spotless white in complexion, riding on a white swan, wearing white silk, bearing the vINa (lute□variety), the book, the rosary and the symbol of protection in her four hands, and having a crescent moon on her head. This reminds us of the famous dhyAna shLOkam,

યા કુન્દેન્દુતુષારહારધવળા યા શુભ્રવસ્ત્રાવૃતા
 યા વીણાવરદણ્ડમણિઉતકરા યા શ્વેતપદ્માસના ।
 યા બ્રહ્માચ્યુતશકુરપ્રભૃતિભિર્દેવૈઃ સદા પૂજિતા
 સા માં પાતુ સરસ્વતીભગવતી નિશ્શેષજાડ્યાપહા ॥

Goddess pArvati is described in the last three songs as very charming in form, having a crescent moon on her head, bearing the trident in her hand, and riding a lion. She is the consort of shiva, and the slayer of the demon chaNDa, muNDa and mahiSha. She grants all desires to her true devotees.

Thus, the Navaratri Kirtanam-s are indeed a beautiful gift from SvAti TirunAL to the rich legacy of our karNAtik music.

મહારાજા શ્રી સ્વાતિ તિરુનાળ્ વિરચિતાનિ નવરાત્રિકીર્તનાનિ ॥

તોડયમ્

રાગં - નાટ, તાળં - ઝમ્પ ।

જય દેવકીકિશોર ! જય કોટિસ્મરાકાર !

જય કાલિન્દીતટવિહાર ! જય ગોપિકાજાર ! (જય જય) ॥ ૧ ॥

જય મુરળીગાનલોલ ! જય સુવર્ણરુચિચેલ !
જય સલીલધૃતશૈલ ! જય વારિદનીલ ! (જય જય) ॥ ૨ ॥
જય ચરિત્રધુતપાપ ! જય ખણિતાસુરાટોપ !
જય યાદવકુલદીપ ! જય ગોપાલરૂપ ! (જય જય) ॥ ૩ ॥
જય કુટિલાસિતકેશ ! જય મુનિમાનસનિવેશ !
જય પદ્મજનાભાધીશ ! જય ભૂમીરમેશ ! (જય જય) ॥ ૪ ॥

॥ મડ્ગળમ્ ॥

રાગ - પન્તુવરાળિ, તાળ - આદિ ।
પલ્લવિ ।
માતડ્ગ તનયાયૈ મડ્ગળમ્ ॥
અનુપલ્લવિ ।
ભૂયો મનસિજારિકાન્તાયૈ મડ્ગળમ્ (માતડ્ગ) ॥
ચરણમ્ ।
બહલકુકુમ્પકુપાટલિતકુચાયૈ
મહિષાસુરહારિણ્યૈ મડ્ગળમ્ (માતડ્ગ) ॥ ૧ ॥
કરિરાજગમનાયૈ વરતાપસમગ્ચય -
સ્મરણીયચરણાયૈ મડ્ગળમ્ (માતડ્ગ) ॥ ૨ ॥
વરનદીતટગાયૈ વનજનાભનુજાયૈ
મરકતમેચકાડ્ગ્યૈ મડ્ગળમ્ (માતડ્ગ) ॥ ૩ ॥

॥ ગણેશગીતમ્ ॥

રાગ - સાવેરિ, તાળ - આદિ ।
પલ્લવિ ।
પરિપાહિ ગણાધિપ ! ભાસુરમૂર્તે ! ॥
અનુપલ્લવિ ।
શરણાગતભરણ ! સામજોપમસુન્દરાસ્ય ! (પરિપાહિ) ॥

ચરણમ્ ।

હિમકિરણશકલશેખરતનુભવ !

શમલનિવહશમન !

કમલજમ્બુસુરવૃન્દનુતચરિત !

કામિતપૂરકપાદસરોરુહ ! (પરિપાહિ) ॥ ૧ ॥

મસ્તકવિગળિતદાનજલમિલિત-

મધુકરસમુદાય !

હસ્તલસિતનિજદન્ત ! મહિતસુગુ-

ણાખુવાહ ! ગુહસોદર ! નિરુપમ ! (પરિપાહિ) ॥ ૨ ॥

પાવનપદ્મજનાભમનોહર-

ભગિનેય ! દેવ !

સેવકજનતતિવિદ્યાસમધિક-

શ્રીસુખદાયક ! ભૂરિકૃપાકર ! (પરિપાહિ) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૧

॥ દેવિ જગજ્જનનિ ॥

રાગં - શકુરાભરણં, તાળં - આદિ (૨ કળૈ) ।

પલ્લવિ ।

દેવિ ! જગજ્જનનિ ! (અમ્બ !) દેહિ કૃપયા મમ તાવકચરણભક્તિમ્ ॥

અનુપલ્લવિ ।

દેવમકુટમણિદેદીપ્યમાનપાદે ! કેવલાનન્દપૂર્ણે ! કીરસુવાણિ! વાણિ ! (દેવિ) ॥

ચરણમ્ ।

વીણાપુસ્તકરજ્જિતકરતલવિહસિતકઞ્જવરેડમ્બિકે !

વેણીમઞ્જિમપુઞ્જવિનિર્જિતવિતતઘનાઘનમાલિકે !

એણીમદવિનિવારણનિપુણતરેક્ષણહૃતનતપાતકે !

શાણોલ્લીઢમહામણિભૂષણશાલિનિ ! બુધજનપાલિકે !

પ્રીણિતમુનિગેયે ! દ્વહિણજાયે !

પરમમેયે ! નિરપાયે ! (દેવિ) ॥ ૧ ॥

સકલકલાલયશારદહિમકરસદૃશવિલાસયુતાનને !
 મકરવરાકુશરાસનમૌર્વીમહિતતરાળકમોહને !
 શુકસનકાદિમુનીશ્વરવિરચિતસુન્દરપદ્યુગપૂજને !
 વિકટજટાલસિતેન્દુકલાપિનિ ! વિમલસરોજવરાસને !
 વિકચકમલપાદે ! વિહતભેદે !
 નિહતખેદે ! ભૂતમોદે ! (દેવિ) ॥ ૨ ॥

જયોતિર્મયનવહારાચિતસજ્જયોતિષતન્નવિભૂષિતે !
 માતર્મેદુરમીમાંસાગમમાંસલિતોરુયુગાઞ્ચિતે !
 ચેતોહરતરશબ્દાગમકાઞ્ચીલતિકાગુણશોભિતે !
 પાતકહરપાદ્મપુરાણપાદિતપાણિવિરાજિતે !
 વીતશમલહૃદ્યે ! કલિતવિદ્યે !
 ત્રિજગદાદ્યે ! નિરવદ્યે ! (દેવિ) ॥ ૩ ॥

અરુણાતરાધરપરિલસદતિમૃદુહસિતધુતિપટલોજ્જવલે !
 શરણસમાગતજનપરિપાલનસતતોદ્યતકરુણાકુલે !
 પરિજનવિરચિતનવરાત્રોત્સવપરિતોષિતહૃદયેડમલે !
 કુરુ કરુણામયિ ! ભજનપરે ! મયિ કુન્દમુકુળરદનેડતુલે !
 ભૂરિશુભકરાણિ ! અઘહરાણી !
 નુતિવરાણિ ! કરવાણિ ! (દેવિ) ॥ ૪ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૨

॥ પાહિ માં શ્રીવાગીશ્વરિ ॥

રાગં - કલ્યાણિ, તાળં - આદિ (૨ કળૈ) ।

પલ્લવિ ।

પાહિ માં શ્રીવાગીશ્વરિ પાહિ ભુવનેશ્વરિ (પાહિ માં) ॥

અનુપલ્લવિ ।

દેહિ તાવકદયામયિ ભારતિ ! દેહિ બોધસુખદાયિકામિહ ॥

મોહભારતિમિરસઞ્ચયામૃત-

મૂર્તિમમલબુધલોકવિલસિત-

મોહનીયકટકાડ્ગદભૂષિત-

મુગ્ધગાત્રિ ! તુહિનાંશુવતંસિનિ !
બાહુલાલસિતપુસ્તકજપવટ-
બન્ધુરાભયવરે ! પરચિન્મયિ ! (પાહિ માં)

ચરણામ્ ।

શારદે ! કથપાશવિડમ્બિતરુચિરતરાસિત-
નીરદે ! નિજપતિકમલજનિરુપમતરસુખકરણવિ-
શારદે ! સ્ફુટતરધવળિમવિલસિતમુકુરશકલપટ-
લીરદે ! વિનુતનારદે !
દારુણાધિકરપાતકાવલી-
દારણૈકનિરતે ! સુભાષિણિ !
સારસગર્ભદળાયતલોચન-
પૂરિતભક્તમનોરથવલ્લરિ !
વારણકુમ્ભમદાપહકુચયુગ-
ભારવિનમ્રકૃશોદરિ ! મામક-
કરપદમુખસમકરણનિકરમપિ
ચરણયુગભજનપરમિહ કુરુ તવ (પાહિ માં) ॥ ૧ ॥

શ્યામળે ! બહળાગરુચન્દનમૃગમદધુસૃણપ-
રીમળે ! પરિહૃતપદનતપરિજનસમુદયનિખિલમ-
નોમલે ! શતમખમુખસુરવરપરિણુતબહુવિધચરિ-
તેડમલે ! મધુરકોમળે !
સામજાધિપમરાણિકાગતિ-
ચારુમન્દગમને ! સુહાસિનિ !
મામકમાનસતાપસમૂહવિ-
રામમતીવ વિધાતુમયે પદ-
તામરસદ્વ્યમનુકલયે હૃદિ
તામસદોષવિલાસનિરાસિનિ !
સમુદયદવિકલહિમકરરુચિમદ-
શમનકરણપટુવિમલહસિતમુખિ ! (પાહિ માં) ॥ ૨ ॥

ભાસિતે ! શુકશૈનકકૌશિકમુખમુનિપરિષદુ-
પાસિતે ! સહૃદયરસકરકવિવરનિકરહૃદયકમ-
લાસિતે ! શ્રુતિયુગપથપથિકનયનપરિલસદરુણસિ-

તાસિતે ! કુસુમવાસિતે !
 ભાસમાનનવરાત્રિકોત્સવ-
 ભાવુકાપચિતિમોદશાલિનિ !
 ભાસુરસારસનાઞ્ચિતરત્નવિ-
 લાસિતવિશેષવિનિર્જિતશક્ટશ-
 રાસરુચે ! સકલાગમરૂપિણિ !
 દાસમિમં કૃપયા શિશિરીકુરુ
 વસ મમ સુખમધિરસનમનવરત-
 મસદૃશવિલસિતવિસરમયિ જનનિ ! (પાહિ માં) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૩

॥ દેવિ પાવને ॥

રાગં - સાવેરિ, તાળં - આદિ (૨ કળૈ) ।

પલ્લવિ ।

દેવિ ! પાવને ! સેવે ચરણે તે બુધાવને ! ॥

અનુપલ્લવિ ।

ભાવુકદાથિકટાક્ષવિલાસિનિ ! ભારતિ ! દેહિ સદા કુશલં ભુવનેશ્વરિ ! ॥

ચરણમ્ ।

સોમભિમ્બમદહરસુમુખિ ! ભક્તજનાખિલ-

કામિતદાનનિરતે ! કાન્તકુન્દદન્તિ !

ભીમાનન્તાઙ્ગાનતિમિરભેદનમિહિરાયિતે !

મામકલ્પદિ વિહર માન્યગુણાવાસે !

સામજપુડ્ગવચારુગતે ! સુર-

સાધ્યનુતે ! વિમલે ! વરદે ! ભુવનેશ્વરિ ! (દેવિ) ॥ ૧ ॥

વારિદનિભચિકુરે ! વાસવોપલનયને !

મારશરાસનરુચિચોરચિલ્લિકાન્તે !

સારસકૃતનિલયે ! જામ્બૂનદમયભૂષે !

નારદાદિમુનિનુતનામસમુદાયે !

ભૂરિમનોજ્ઞકરાઞ્ચિતવીણા-

પુસ્તકભાસિનિ ! ચારુહસે ! ભુવનેશ્વરિ ! (દેવિ) ॥ ૨ ॥

પાતિતદિતિસુતે ! શ્રીપદ્મભવિલાસિનિ !

વીતપાપજનગેયવિભવે ! વિદ્યારૂપે !

ચાતકો જલદમિવ સાદરમાશ્રયામિ ત્વાં

પ્રીતિં મયિ કુરુ લોકમાતરયિ નિત્યં

ધૂતમલં કુરુ માં સદયે ! પરિ-

પોષિતસૂરિગુણે ! શુભદે ! ભુવનેશ્વરિ ! (દેવિ) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૪

॥ ભારતિ મામવ ॥

રાગં - તોડિ, તાળં - આદિ (૨ કળૈ) ।

પલ્લવિ ।

ભારતિ ! મામવ કૃપયા નતજનાર્તિ ભારહરણનિરતયા ॥

અનુપલ્લવિ ।

શારદવિધુમણ્ડલસદૃશમનોહરમુખિ ! ॥

ચરણમ્ ।

વાસવાદિસુરવિનુતે ! તરણિશત-

ભાસુરભૂષણલસિતે !

હાસજિતકુન્દવિતતે ! વિમલમુક્તા-

હારકણિઠ ! ગજેન્દ્રગતે !

દાસભૂતજનવિદ્યાદાનલોલે ! પરદેવિ !

ભાસુરચન્દનમૃગમદકુસુમસુ-

વાસિતગાત્રિ ! સુપાવનશીલે ! (ભારતિ) ॥ ૧ ॥

નારદાદિમનોનિલયે ! ભુવનત્રય-

નાથિકે ! કૃતાણ્નાનિલયે !

ચારુબાહુધૃતવલયે ! વિકચ-

સારસાક્ષિ ! તોષિતભૂવલયે !

મારકાર્મુખસુષમાચોરચિલ્લિયુગે ! વાણિ !

વારિજભવદયિતે ! વરવીણા-

વાદનલોલકરાડ્ગુલિજાલે ! (ભારતિ) ॥ ૨ ॥

સકલાગમમયરૂપે ! નિખિલલોક-

જનનિ ! સુધામધુરાલાપે !

અકલકુગુણકલાપે ! કરુણારસ-

હતવિવશજનવિલાપે !

સકલે ! પદ્મનાભપદસરસિજસેવકવર-

શુકસનકાદિમુનીશ્વરવિનુતે !

સોમકલાસદૃશામલકાલે ! (ભરતિ) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૫

॥ જનની મામવ ॥

રાગં - ભૈરવિ, તાળં - ત્રિપુટ ।

પલ્લવિ ।

જનની ! મામવાડમેયે ! ભારતિ ! જય સરસિજાસનજાયે ! ॥

અનુપલ્લવિ ।

અનુપમિતકમલાવાસે ! ચારુ- હસિતકૃતકુન્દનિરાસે ! દેવિ ! મુનિવરેડિતવિમલચરિતે ! મોહનીયગુણૌઘભરિતે ! (જનનિ) ॥

ચરણમ્ ।

તરુણવારિદનિભવેણિ ! દેવ-

તરુકિસલયોપમપાણિ-

કલિતવરદાભીતિમુદ્રે ! કલ્યાણિ ! પૂર્ણ-

શરદિન્દુસમકાન્તે ! વાણી !

સુરુચિરનયનજિતૈણિ ! પરમ-

કરુણારસગ્રિશિરવેણિ ! દેવિ !

ચરણગતજનભરણાનિપુણે !

પરમામૃતમધુરભાષિણિ ! (જનનિ) ॥ ૧ ॥

ધનસારતિલકાક્રિતકાલે ! અતિ-

કમનીયવિશદદુકૂલે ! વિનત-

જનવિદ્યાવિતરણલોલે ! સાધુ-

स्मरणीयतमपादमूले
 कनकभूषणे ! शुभशीले ! सर्वा-
 गममयि ! सुजनानुकूले ! नाना-
 मुनिमनोमयवनजनिवये !
 विनिडताश्रितविविधशमले ! (जननि) ॥ २ ॥

परिहृतधनाज्ञानभेदे ! कृत-
 पद्मनाभसेवकमोदे !
 सततपरिचितवीणानिनादे ! मम
 कुरु मतिमयि तव पादे
 सुरगणामखितविनोदे ! शीत-
 कशपोतधरे ! गतभेदे ! सदा
 सरशीरुडमुष्णि ! सपदि वदने
 सरसमिड वस सकलवरदे ! (जननि) ॥ ३ ॥

नवरात्रि कीर्तनं ६

॥ सरोरुडासनजाये ॥

रागं - पन्तुवराणि, ताणं - आदि ।

पल्लवि ।

सरोरुडासनजाये ! भवति ! सामोदमम्भ ! नमामि ॥

पुरन्दरादिसुरोत्तमसुराचिर-
 अनुपल्लवि ।

किरीटमणिकिरणायितयराणे ! (सरोरुडासनजा) ॥

चरणम् ।

यामिनीशमनोऽतमरुचि-
 भूममदविनिवारणपटुसित-
 तामरसमृद्कोटरवासिनि !
 सामजराजसदृशगमने !
 काममञ्जुशरासननिरुपम-
 कान्तिहरयित्वियलननिडत-

ભીમનિબિડાજ્ઞાનમલે ! સુલ-
 લામશોભિભાલતલે ! વર-
 હેમચારુભૂષણલસિતે ! મદ-
 હીનમૌનિહૃદયૈકપદે ! સુર-
 ભામિનીનિવહગીતગુણે ! શશિ-
 ધામમન્દહસિતે ! જય ભગવતિ ! (સરોરુહાસનજા) ॥ ૧ ॥

મડ્ગળાવરશાલિવીણા-
 સડ્ગિકરમૃદુલાડ્ગુલિદલજિત-
 તુડ્ગકલ્પકકિસલયનિવહે !
 દુરિતસેવકતાપભરે !
 ભડ્ગસઞ્ચયવલયિતસુમસુર-
 ભીકૃતધમ્મિલ્લરચિતમદ-
 ભડ્ગસજલામ્ભોદકુલે ! નવ-
 પકુજોપમનયનયુગે ! લસ-
 દડ્ગરાગધનસારહરિણમદ-
 હારભાસિકુચકુમ્ભયુગે હરિ-
 પુડ્ગવોપમિતમધ્યતલે ! પર-
 બોધરૂપિણિ ! પરે ! જગદીશ્વરિ ! (સરોરુહાસનજા) ॥ ૨ ॥

બાલચન્દ્રવત્સિનિ ! પરિજન-
 પાલનૈકપરે ! ઘનપાતક-
 શૈલભિધુરાયિતચરિતે ! કરુ-
 ણાલવાલાયિતહૃદયે
 લોલરુચિરાળકપરિવૃતસુવિ-
 શાલરુચિનિલયાયિતવદને !
 નાલમિહ કૃણિનાયકોઽપિ બ-
 તાલપિતુમયિ મહિમાનં તે
 તૂલતાં નય મમોદ્ધદવિદ્યા-
 જાલમાશુ નનુ ભારતિ ! સકલં
 ભાલલોચનમુખાખિલવન્દિત-
 પદ્મનાભપદસેવકનિરતે ! (સરોરુહાસનજા) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૭

॥ જનનિ પાહિ સદા ॥

રાગં - શુદ્ધસાવેરિ, તાળં - ત્રિપુટ ।

પલ્લવિ ।

જનનિ ! પાહિ સદા જગદીશે ! દેવિ ! સ્મરહરવલ્લભે ! ॥

અનુપલ્લવિ ।

અનવદ્યતરનવહારાલકૃતે ! મઞ્જુવનજાયતલોચને ! વાહિનીતટવાસે ! (જનનિ) ॥

ચરણમ્ ।

શૈલરાજતનયે ! ચણ્ડમુણ્ડનાશિનિ !

શૂલશોભિતકરે ! સુન્દરરૂપે !

ભાલરાજિતિલકે ! પરમકૃપાવતિ !

પાલિતસુજનમાલિકે ! સુર-

સાલકિસલયચારુનિજપાદે ! (જનનિ) ॥ ૧ ॥

મહિતબાહુબલમહિષાસુરાદિ-

ગહનદહનાયિતે ! ગતમદસેવ્યે !

સુહસિતજિતકુન્દે ! શોણજપાધરિ !

વિહર મમ હૃદિ વિધુસદૃશમુખિ

બહલમલયજબન્ધુરે ! લોક- (જનનિ) ॥ ૨ ॥

પરમપાવનશ્રીપદ્મનાભસહોદરિ !

નીલચિકુરે ! કેસરિવરવાહે !

ચરિતદુરિતભક્તદરનિકરે ! ગૌરિ !

કુરુ કૃપાં મયિ કુલિશધરમુખ-

પરિણુતે ! ધનદુરિતહૃતિલોલે ! (જનનિ) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૮

॥ પાહિ જનનિ સન્તતમ્ ॥

રાગં - નાટ્ટકુરઞ્જિ, તાળં - ત્રિપુટ ।

પલ્લવિ ।

પાહિ જનનિ ! સન્તતં મામિહામલ પરિણતવિધુવદને ! ॥

અનુપલ્લવિ ।

દેવિ ! સકલશુભદે ! હિમાચલકન્યે ! સાહસિકદારુણચણ્ડમુણ્ડનાશિનિ ! (પાહિ) ॥

ચરણમ્ ।

બાલસોમધારિણી ! પરમકૃપાવતિ !

નીલવારિદનિભનેત્રે ! રુચિરશીલે !

ભાલલસિતવરપાટીરતિલકે ! શ્રી-

નીલકણ્ઠદયિતે ! નિગમવનમાતૃગિ ! (પાહિ) ॥ ૧ ॥

સુરભિકુસુમરાજિશોભિતકચવૃન્દે !

વરદે ! વાસવમુખવન્ધમાનચરણે !

અરુણજપાકુસુમાધરે ! કૌમુદી-

પરમોજ્જ્વલહસિતે ! ભક્તકલ્પવલ્લિકે ! (પાહિ) ॥ ૨ ॥

કમનીયતમરૂપે ! કન્યાકુબ્જવાસિનિ !

શમિતપાપનિકરે ! શાન્તહૃદયગેહે !

અમિતવિમલરુચિહારે ! નીલવારિદો-

પમવેણિ ! ગૌરિ ! શ્રીપદ્મનાભસોદરિ ! (પાહિ) ॥ ૩ ॥

નવરાત્રિ કીર્તનં ૯

॥ પાહિ પર્વતનન્દિનિ ॥

રાગં - આરભિ, તાળં - આદિ (૧ કળૈ) ।

પલ્લવિ ।

પાહિ પર્વતનન્દિનિ ! મામયિ પાર્વણેન્દુસમવદને ॥

અનુપલ્લવિ ।

વાહિનીતટનિવાસિનિ ! કેસરિવાહને ! દિતિજાળિવિદ્યારણે ! ॥

ચરણમ્ ।

જમ્ભવૈરિમુખનતે ! કરિ-

કુમ્ભપીવરકુચવિનતે ! વર-

શમ્ભુલલાટવિલોચનપાવક-

સમ્ભવે ! સમધિકગુણવસતે ! (પાહિ) ॥ ૧ ॥

કઞ્જદળનિભલોચને ! મધુ-

મઞ્જુતરમૃદુભાષણે ! મદ-

કુઞ્જરનાયકમૃદુગતિમઞ્જિમ-

ભઞ્જનાતિચણમન્થરગમને ! (પાહિ) ॥ ૨ ॥

ચઞ્ચદળિલલિતાળકે ! તિલ-

કાઞ્ચિતશશિધરકલાળિકે ! નત-

વઞ્ચિનૃપાલકવંશશુભોદય-

સઞ્ચયૈકકૃતિસતતગુણિકે ! (પાહિ) ॥ ૩ ॥

॥ મડ્ગળમ્ ॥

॥ ભુજગશાયિનો ॥

રાગં - ચદ્રકુલકામ્ભોજિ, તાળં - રુપક ।

ભુજગશાયિનો નામ મડ્ગળં

પરમજાનતાપીહ કીર્તિતં

દહતિ પાપ્મનાં જાલમઞ્જસા

ભુવિ શિખી યથા દારુ સઞ્ચયમ્ ॥

Encoded with introduction and proofread by

Pallasena Narayanaswami ppnswami at gmail.com

Navaratri Kirtanam by MahArAja SvAti TirunAL

pdf was typeset on February 3, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

